

Ռամկավար Ազատական Կուսակցության Կեդրոնական Վարչությունը վերջերս իր մամուլին մէջ հրատարակեց հաղորդագրություն մը, որ կը վերաբերէր Հ.Բ.Ը.Միության Մելգոնեան Կրթական Հաստատությունը փակելու ծրագրին դէմ բողոքարկու Ղուլսոյ Պատրիարք Մեսրոպ Արքեպս. Մութաֆեանին՝ «Մեսրոպ Արք. Մութաֆեան Բանասարկության մէջ» խորագրով: Ռ.Ա.Կ. ղեկավարութեան սոյն հաղորդագրութեամբ բացայայտած դիրքը սխալ կը գտնեմ հետեւեալ պատճառներով.

1) Հարցին էութիւնը անտեսելով, շատ անվայել կերպով Մութաֆեան Պատրիարքին անձը խճրճանքի եւ անարգանքի ենթարկուած էր, փոխանակ Մելգոնեանը փակելու դէմ անոր ստանձնած դատական նախաձեռնութիւնը քննարկելու:

2) Ինձի համար խորունկ վիշտ է տեսնել որ Ռ.Ա.Կ.ը ազգապահպանման իր հիմնական առաքելութենէն շեղելով՝ ոչ մէկ քննադատական խօսք ունի Հ.Բ.Ը.Մ.ի այժմու ղեկավարութեան Մելգոնեանը փակելու հակազգային որոշման դէմ, բայց բուն կերպով քննադատելով կը խճրճէ եւ կ'անարգէ Մեսրոպ Պատրիարքը, որ Մելգոնեան կտակը իրագործող եւ զայն ապա Հ.Բ.Ը.Միության փոխանցող պատրիարքութեան այժմու ղեկավարը ըլլալու հանգամանքովը օրինական ու բարոյական իրաւունք ունի Մելգոնեանի ճակատագրով զբաղելու:

Ինձի առաւելագոյն անհանգստութիւն եւ մտահոգութիւն պատճառողը կուսակցութեան այժմու սխալ դիրքորոշումն է այս շատ տխուր կացութեան հանդէպ: Երբ աշխարհի վրայ ցիրուցան հազարաւոր Մելգոնեանցիներ եւ անոնց համակիր զանգուածները, կազմակերպութիւններ, հաստատութիւններ ու մամուլ, գրաւոր եւ բերանացի բողոք կը բարձրացնեն Մելգոնեանի փակումին դէմ եւ դատական միջոցառումներ ալ կը ձեռնարկուին, Ռ.Ա.Կ. ղեկավարութիւնը տակաւին ի՞նչ խիղճով ու տրամաբանութեամբ դէմ կը կենայ ընդդգումի ալիքին, եւ ինչ որ բոլորովին աններելի է, արգելք կը դնէ մամուլին վրայ այդ մասին նպաստաւոր արտայայտութիւններ հրատարակելու:

Արդ երբե՞ն ի վեր բռնատիրական գործելակերպը Ռ.Ա.Կ.ին համար ընդունելի դարձաւ: Ինչո՞վ կարելի է բացատրել այս բռնատիրական բայլը, որ միայն ընդդգում, դառնութիւն եւ ըմբոստութիւն կրնայ յառաջ բերել, բայց երբեք չի կրնար ազատ մտածումի սկզբը սանձել:

Շատ տխուր է անդրադառնալ որ Ռ.Ա.Կ.ը յանձին իր այժմու ղեկավարութեան, ստանձնած է անպատուաբեր «առաքելութիւն» մը՝ պաշտպանելու համար Հ.Բ.Ը.Մ.ի այժմու ղեկավարութիւնը, որ իր գլխաւորած միութեան դպրոցաշէն վաստակը ոտնակոխելով դպրոց փակել կը ծրագրէ, այդ ալ Սփիւռքի լաւագոյն եւ ամենէն վաստակաւոր «ոյսի տաճար»ը՝ Մելգոնեան կրթական Հաստատութիւնը: Կար ժամանակ, երբ Ռ.Ա.Կ.ը անուղակիօրէն կը վերահսկէր Հ.Բ.Ը.Մ.ի ազգօգուտ գործունէութեան վրայ՝ իր գործիչներով, մտաւորականներով ու մամուլով ծառայելով անոր: Մինչ այսօր դերերը շրջուած են կարծես, կը թուի թէ կարգ մը Ռ.Ա.Կ. ղեկավարներ աղայական *աֆարիս*-ներէ շոյուելով եւ «երեսուն արծաթ»ով ծախսած են իրենց անկախութիւնը:

Յետպատերազմեան շրջանի վերակազմակերպուած եւ լայն ժողովրդականութիւն գտած Ռ.Ա.Կ.ը քանի մը տասնամեակ փառքի օրեր ապրելէ յետոյ, անկումի շրջանի մը մէջ մտած է դժբախտաբար: Այս ճշմարտութեան ապացոյցը կը տեսնենք գրեթէ բոլոր կարեւոր հայկական հասմայնքներուն մէջ: Արդարեւ, դառն իրականութիւն մըն է որ գործող պաշտօնական Ռ.Ա.Կ.ին զուգահեռ կազմուած են նաեւ հակառակ խմբակցութիւններ, որոնք երբեմն աւելի բազմամարդ ու որակաւոր են: Եւ այս տխուր կացութեան պատճառը ղեկավարութեան նման սխալներու մէջ պէտք է փնտռել:

1948-էն ի վեր կուսակցական եղած ըլլալով, կեանքի փորձառութեամբս եւ զանազան մակարդակներու վրայ պատասխանատու պաշտօններ վարած ըլլալով՝ բարոյական պարտք կը զգամ քննադատել Ռ.Ա.Կ.ի այժմու ղեկավարութեան այս մեծ սխալը, որ կու գայ աւելնալու գործուած շարք մը ուրիշ սխալներու վրայ, որոնց հետեւանքով ան ենթակայ է ներքին եւ արտաքին քննադատութեանց:

Այլախոհ մտաւորական ընկերներու դէմ անուղղակի պատժամիջոցները՝ անտեսում, զրպարտութիւն, մամուլով արտայայտուելու արգելք եւայլն, անոնց վնասելէ աւելի կուսակցութեան կը վնասեն, տակաւին նկատի չունենալով այդ արարքին բարոյական յանցագործութիւնը: Ո՞ր են Ռ.Ա.Կ. մամուլի փայլուն աստղերէն Գրիգոր Զեօսէեանը, Վաչէ Ղազարեանը եւ ուրիշներ: Ղեկավարութիւնը ի՞նչու հեռացուցած է զանոնք, կամ այն աստիճան զգուցեցած՝ որ իրենք հեռանան կուսակցութենէն: Եւ տակաւին որքան ցաւալի է իմանալ որ Հայկաշէն Ուզունեանի պէս վաստակաւոր մը, որ յետպատերազմեան շրջանին Ռ.Ա.Կ.ը վերականգնող հնգեակէն միակ վերապրողն է, եւ տասնամեակներ շարունակ բարձրագոյն դիրքերէ ծառայած է Ռ.Ա.Կ.ին եւ Հ.Բ.Ը.Մ.ին, այսօր, իր տեսակէտները արտայայտելու մամուլ կը փնտռէ, քանի որ, իր հարազատ Ռ.Ա.Կ. մամուլը փակ է իր առջեւ ...: Ողբերգական երեւոյթ՝ որուն պատասխանատու Ռ.Ա.Կ. ղեկավարութիւնը պէտք է սթափի եւ ինքնասրբագրութիւն կատարէ՝ փրկելու համար այն, ինչ որ տակաւին կարելի է փրկել: Եւ այդ ուղղութեամբ առաջին մտածումը պէտք է ըլլայ անդրադառնալ ու գիտակցիլ իր կոչումին՝ օժանդակելու համար ազգային կեանքի բարօք ընթացքին, ազգապահպանումին, Սփիւռքի կրթա-մշակութային ցանցի պահպանման ու հզօրացման, հայրենիքի բարգաւաճման, բաներ՝ որոնք իր գոյութեան իմաստն իսկ են:

Բայց մանաւանդ արգելք հանդիսանալով ազգավնաս արարքներու, յատկապէս երբ իր իսկ ծոցէն կը ծնին անոնք: